

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 15 czerwca 1960 r.

Nr 8

Poz. 43-47

TRESC:

Zarządzenia Ministra:

- Poz. 43 — nr 95 z 25.IV.60 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, objętych planowaniem centralnym
- Poz. 44 — nr 109 z 31.V.60 r. w sprawie analizy rocznej działalności gospodarczej przedsiębiorstw w 1960 r.
- Poz. 45 — nr 111 z 31.V.60 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

Pisma okólne Ministerstwa:

- Poz. 46 — nr 22 z 25.V.60 r. w sprawie zalecenia zbioru przepisów prawnych Ustawodawstwo Polski Ludowej
- Poz. 47 — nr 24 z 28.V.60 r. w sprawie świadczeń zakładów pracy na rzecz pracowników kierowanych na podyplomowe studia specjalistyczne w zakresie energii jądrowej

Komunikaty

43.

ZARZĄDZENIE nr 95 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 kwietnia 1960 r.

w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, objętych planowaniem centralnym.

(Znak: ZB2-I-60)

W wykonaniu uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski nr 9, poz. 43) oraz w związku z wejściem w życie Protokołu Dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, dotyczącego premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym, po porozumieniu z:

- Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego,
- Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Terenowego i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez określenie „baza”, użyte w § 5 ust. 1 Protokołu Dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, należy rozumieć bazę, określoną przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwo-

wych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1960 r. nr 4, poz. 24).

§ 2. 1. Wskaźniki dyrektywne, obowiązujące przy ustalaniu tabel dodatkowego funduszu premiowego, o których mowa w § 9 ust. 3 Protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, ustalać będą dla nadzorowanych przedsiębiorstw dyrektorzy zjednoczeń (zarządów) na podstawie zatwierdzonych corocznie przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dla poszczególnych zjednoczeń (zarządów) wskaźników dyrektywnych dodatkowego funduszu premiowego.

2. Przy ustalaniu wskaźników dyrektywnych dodatkowego funduszu premiowego dla nadzorowanych przedsiębiorstw dyrektorzy zjednoczeń (zarządów) powinni brać pod uwagę wielkość zadań wyznaczonych dla przedsiębiorstw oraz stopień trudności poprawy wyników.

3. Łączne kwoty dodatkowego funduszu premiowego dla przedsiębiorstw za zadania, wynikające z Narodowego Planu Gospodarczego, nie mogą przekraczać odpowiednich wielkości dyrektywnych, ustalonych dla zjednoczenia (zarządu).

Przyjęcie wyższych kwot na dodatkowy fundusz premiowy od ustalonych we wskaźnikach dyrektywnych dla zjednoczenia (zarządu) jest dopuszczalne jedynie w przypadku jednoczesnego zgłoszenia do budżetu dodatkowej akumulacji w odpowiedniej wysokości.

§ 3. 1. Podstawą do obliczenia funduszu premiowego (zasadniczego i dodatkowego) jest wynik ekonomiczny przedsiębiorstwa, wykazany w sprawozdaniu finansowym (bilansie).

2. Jeżeli przy badaniu bilansu i weryfikacji wyniku gospodarczego za dany rok okaże się, że asortyment wykonany zgodnie z żądaniem odbiorców różni się od zaplanowanego, co wpływa na pogorszenie wyniku, wynik może być odpowiednio skorygowany za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej, wydana w porozumieniu z właściwym terenowo dla danego przedsiębiorstwa wojewódzkim oddziałem Narodowego Banku Polskiego.

§ 4. 1. Decyzje o uruchomieniu funduszu premiowego wydaje dyrektor jednostki nadrzędnej na podstawie wniosku przedsiębiorstwa.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wykorzystanie zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego, stwierdzający osiągnięty wynik i wykonanie uzupełniających mierników premiowych, o których mowa w § 12 Protokołu Dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, powinien być podpisany przez dyrektora oraz głównego księgowego przedsiębiorstwa.

3. Dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem wydaje zezwolenie na wykorzystanie zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego (uruchomienie funduszu premiowego) w całości lub części bądź też odmawia tego zezwolenia, w zależności od kompleksowej oceny pracy przedsiębiorstwa i wykonania ustalonych dla przedsiębiorstwa mierników uzupełniających.

4. Wniosek o wstrzymanie uruchomienia części lub całości funduszu premiowego może zgłaszać także bank.

§ 5. 1. W wyjątkowych przypadkach przedsiębiorstwo, które nie wykonało w pełni planu produkcji, lecz osiągnęło wynik lepszy od wyniku roku poprzedzającego, może wystąpić z wnioskiem do jednostki nadrzędnej o uruchomienie funduszu premiowego (zasadniczego i dodatkowego).

2. Dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, po zapoznaniu się z wnioskiem przedsiębiorstwa, obowiązany jest do dokonania kompleksowej oceny pracy tego przedsiębiorstwa. W przypadku pozytywnej oceny pracy tego przedsiębiorstwa, dyrektor jednostki nadrzędnej może wystąpić do Ministra o wyrażenie zgody na uruchomienie utworzonego funduszu premiowego w niepełnej wysokości.

§ 6. Procentowe wysokości odpisów na dodatkowy fundusz premiowy, w granicach do 0,5% planowanego funduszu plac podstawowych pracowników umysłowych dla przedsiębiorstw, w których za podstawę porównania przyjmuje się wynik planowany na dany rok (§ 11 ust. 2 Protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy) -- ustali Minister na wniosek Dyrektora Departamentu Finansowo-Ekonomicznego, przedłożony w terminie do 30 kwietnia 1960 r.

§ 7. 1. Dyrektor Zjednoczenia Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa, w uzgodnieniu z Departamentem Mechaniczno-Energetycznym, ustali wykaz produkowanych części i zespołów zamiennych oraz produkowanych i remontowanych maszyn i urządzeń, których nie wykonanie w planowanym terminie lub w normatywnym okresie remontu powoduje sankcje, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 3 Protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy.

2. Wykazy te powinny być ustalone corocznie z tym założeń, że mogą ulec zmianie w trybie, przewidzianym w ust. 1 w planach operatywnych, stosownie do żądań odbiorców.

3. Wykazy, o których mowa w ust. 1, powinny być ustalone na 1960 r. (od drugiego kwartału począwszy) w terminie do dnia 30 maja 1960 r.

§ 8. Procentowe wysokości kar obciążających fundusz gwarancyjny, o którym mowa w § 19 Protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy i na każdy rok dla poszczególnych zjednoczeń (zarządów), ustali Minister na wniosek Dyrektora Departamentu Finansowo-Ekonomicznego, zgłoszony w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Księgowości i Rewizji, w terminie do dnia 30 kwietnia 1960 r.

§ 9. 1. Dyrektor zjednoczenia (zarządu) wprowadzi od dnia 1 stycznia 1961 r. w nadzorowanych przedsiębiorstwach, w których nie stosuje się planowania wewnątrz-zakładowego -- planowanie kosztów z podziałem na poszczególne wydziały i oddziały produkcyjne.

2. W uzasadnionych przypadkach dyrektor zjednoczenia może wyrazić zgodę na przesunięcie terminu wprowadzenia planowania, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia 1961 r.

§ 10. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1960 r.

2. W zakresie uregulowanym postanowieniami niniejszego zarządzenia:

1) tracą moc obowiązujące dotychczas przepisy dotyczące premiowania pracowników umysłowych, a w szczególności:

a) przepisy § 2 i § 4 zarządzenia nr 18 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 stycznia 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w Strzegomskich Zakładach Remontowo-Montażowych.

b) przepisy § 8 zarządzenia nr 112 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 kwietnia 1959 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach eksploatacji kruszyw nadzorowanych przez Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych.

2) nie należy stosować przepisów załącznika Nr 3 do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła nr 74 z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych państwowego przemysłu drobnego.

MINISTER
wz W. Kopec

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 25 kwietnia 1960 r.

do:

- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 14 maja 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,

dotyczący premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym.

W celu zainteresowania personelu inżynieryjno-technicznego w stałym poprawianiu pracy przedsiębiorstw, Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego i Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej Przemysłu Tere-nowego i Rzemiosła, postanawiają, co następuje:

§ 1. 1. Protokół dodatkowy obowiązuje w przedsiębiorstwach przemysłowych na rozrachunku gospodarczym objętych planowaniem centralnym.

2. Wykaz przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do protokołu.

3. Protokół dodatkowy nie obowiązuje w przedsiębiorstwach w budowie, biurach projektowych, biurach dokumentacji techniczno-ruchowej i centralnych laboratoriach.

§ 2. Premie pracowników umysłowych przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, wypłaca się z zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego.

§ 3. 1. Wysokość zasadniczego funduszu premiowego dla pracowników umysłowych poszczególnych przedsiębiorstw ustala dyrektor zjednoczenia (zarządu) w granicach od 10 — 30% funduszu podstawowych płac pracowników umysłowych z tym, że w 1960 r. wielkość zasadniczego funduszu premiowego odpowiada ściśle wysokości funduszu premiowego, stosowanego w danym przedsiębiorstwie w dniu wejścia w życie protokołu dodatkowego.

2. Dyrektor zjednoczenia (zarządu) może ustalić inną wysokość funduszu premiowego dla poszczególnych nadzorowanych przedsiębiorstw, w planach rocznych na lata następne, w granicach określonych w ust. 1.

3. Dowolne zmniejszenie lub zwiększenie przez dyrektora przedsiębiorstwa procentowej wysokości zasadniczego funduszu premiowego w stosunku do funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych po jego ustaleniu — nie może mieć miejsca.

4. Zasadniczy fundusz premii dla pracowników umysłowych powinien być objęty odrębną pozycją w planie funduszu płac pracowników umysłowych przedsiębiorstwa.

5. Plan funduszu płac pracowników umysłowych nie podlega korygowaniu, w rozumieniu bankowej kontroli funduszu płac.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo ma prawo do tworzenia pełnego zasadniczego funduszu premiowego, jeżeli zaplanuje i osiągnie w danym roku wynik gospodarczy porównywalnie co najmniej równy wynikowi roku poprzedzającego.

2. Przez określenie „przedsiębiorstwo zaplanuje wynik gospodarczy” należy rozumieć sporządzenie w obowiązującym trybie planu techniczno-przemysłowo-finansowego przedsiębiorstwa na podstawie dyrektywnych wskaźników, ustalonych przez dyrektora jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, w ramach narodowego planu gospodarczego z tym, że przedsiębiorstwo może zaplanować zadania wyższe, nie może natomiast zaplanować zadań niższych.

3. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo wyniku gospodarczego równego porównywalnie wynikowi roku poprzedzającego, zasadniczy fundusz premii ulega zmniejszeniu o 10% za pogorszenie wyniku w granicach do 1%, po dalszych 15% za rozpoczęty drugi i trzeci procent pogorszenia wyniku i po 30% za rozpoczęty czwarty i piąty procent pogorszenia wyniku.

§ 5. 1. Jeżeli do planu na dany rok przedsiębiorstwo przyjmuje inny asortyment produkcji lub też inną jej strukturę asortymentową albo inne ceny, stawki itp. (zgodnie z obowiązującymi przepisami o funduszu zakładowym przedsiębiorstw państwowych) — niż w roku poprzedzającym, to obowiązane jest doprowadzić do porównywalności wyniku roku poprzedzającego do wyniku planowanego na dany rok (obliczenie bazy).

2. Baza, o której mowa w ust. 1, powinna być równa bazie, ustalonej dla zastosowania obowiązujących przepisów o funduszu zakładowym w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

3. Za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem nie oblicza się bazy w przypadku, gdy:

- 1) zmiany, o których mowa w ust. 1, występują w nieznacznym stopniu,
- 2) nastąpiła całkowita zmiana asortymentu produkcji lub inne przyczyny uniemożliwiające obliczenie bazy.

4. W przypadku określonym w ust. 3 pkt 1) podstawą porównania jest wynik osiągnięty w roku poprzedzającym, a w przypadku określonym w ust. 3 pkt 2) — wynik planowany na dany rok.

5. Ilekroć w dalszych przepisach protokołu dodatkowego jest mowa o wyniku roku poprzedzającego, należy przez to rozumieć także wynik doprowadzony do porównywalności (obliczoną bazę).

§ 6. Przedsiębiorstwom, których planowany wynik działalności gospodarczej, oparty na wskaźnikach ustalonych przez dyrektora jednostki nadrzędnej w ramach narodowego planu gospodarczego jest niższy od wyniku roku poprzedzającego oraz przedsiębiorstwom nowo powstałym lub powstałym w wyniku reorganizacji — pełny zasadniczy fundusz premii przysługuje za osiągnięcie wyniku planowego.

§ 7. 1. Zasadniczy fundusz premii tworzy się w okresach kwartalnych.

2. Dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo osiągnęło w poszczególnych kwartałach danego roku wynik gospodarczy, uzasadniający utworzenie zasadniczego funduszu premiowego w kwartałach oraz dla obliczenia jego wysokości należy wynik ten (przyjmując dane od początku roku do końca danego kwartału) porównać:

- 1) z wynikami poszczególnych kwartałów roku poprzedzającego w obrachunku narastającym — w przypadku określonym w § 5 ust. 3 pkt 1),
- 2) z bazą podzieloną na kwartały w takich procentach, w jakich w roku poprzedzającym kształtowały się wyniki poszczególnych kwartałów w stosunku do wyniku rocznego — w przypadkach określonych w § 5 ust. 1; w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, bazę można podzielić na kwartały wg proporcji, wynikających z planu na rok bieżący,
- 3) z zaplanowanymi wynikami w planach kwartalnych danego roku w przypadkach, określonych w § 5 ust. 3 pkt 2) i § 6.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa, które zaplanują i osiągną wynik gospodarczy lepszy od uprawniającego do pełnego zasadniczego funduszu premiowego, tworzą ponadto dodatkowy fundusz premii.

2. Dodatkowy fundusz premii tworzy się po roku (w okresach rocznych) na podstawie zweryfikowanego

zgodnie z obowiązującymi przepisami i zatwierdzonego przez dyrektora jednostki nadrzędnej pod przedsiębiorstwem -- bilansu rocznego przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Podstawą do obliczenia dodatkowego funduszu premiowego jest kwota poprawy wyniku, stanowiąca różnicę między wynikiem faktycznie osiągniętym w danym roku, a wynikiem roku poprzedzającego.

2. Kwotę dodatkowego funduszu premiowego dla przedsiębiorstw oblicza się na podstawie tabeli, określającej procenty planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych, przypadające za zaplanowaną poprawę rentowności.

3. Tabele, o której mowa w ust. 2, ustalają corocznie przedsiębiorstwa na podstawie dyrektywnych wskaźników i kwot dodatkowego funduszu premiowego, ustalonych dla nich przez bezpośrednie jednostki nadrzędne.

4. Tabele przedsiębiorstw, określające procenty planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych przypadające za zaplanowaną poprawę rentowności, podlegają zatwierdzeniu przez dyrektora jednostki nadrzędnej.

§ 10. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik równy wynikowi zaplanowanemu, wyższemu od wyniku roku poprzedzającego, tworzy dodatkowy fundusz premiowy w kwocie odpowiadającej wynikającemu z tabeli (§ 9) procentowi funduszu płac podstawowych za zaplanowaną poprawę rentowności.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik lepszy od wyniku zaplanowanego, tworzy dodatkowy fundusz premiowy od rzeczywistej poprawy wyniku według stopy procentowej, którą określa kwota dodatkowego funduszu premiowego, przypadająca za zaplanowaną poprawę rentowności, do kwoty zaplanowanej poprawy rentowności.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik gorszy od zaplanowanego, ale lepszy niż w roku poprzedzającym, tworzy dodatkowy fundusz premiowy w kwocie, odpowiadającej procentowi planowanego funduszu płac podstawowych, wyznaczonemu w tabeli (§ 9) o następującą ilość miejsc niżej od procentu, przypadającego w tej tabeli dla poprawy rentowności:

Przy poprawie rentowności	Ilość miejsc, o którą obniża się procent planowanego funduszu płac podstawowych wyznaczony w tabeli
do 1	3
do 4,3%	6
pow. 4,3%	10

4. Kwota dodatkowego funduszu premiowego nie może przekraczać kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyników.

5. Sposób obliczania poprawy rentowności oraz dodatkowego funduszu premiowego określa załącznik Nr 2 do niniejszego protokołu.*).

§ 11. W przedsiębiorstwach, dla których za podstawę porównania przyjęto wynik planowany na dany rok (§ 5 ust. 3 pkt. 2) i § 6):

- 1) w razie osiągnięcia wyniku równego wynikowi zaplanowanemu lub niższego od niego, nie tworzy się dodatkowego funduszu premiowego;
- 2) w razie osiągnięcia wyniku lepszego od wyniku zaplanowanego -- dodatkowy fundusz premiowy, oblicza

*) Załączniki rozesłano zainteresowanym.

się przyjmując za każdy procent osiągniętej poprawy rentowności, określony przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, procent planowanego funduszu podstawowych płac pracowników umysłowych.

§ 12. 1. Wykonanie asortymentowych planów produkcji lub wykonanie asortymentowe zgodnie z zamówieniami odbiorców stanowi dodatkowy miernik premiowy.

2. Jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem może ustalać na stałe lub na okres czasowy jako uzupełniające mierniki premiowe:

- uruchomienie nowej produkcji,
- wprowadzenie postępu technicznego,
- skrócenie cyklu inwestycyjnego,
- dotrzymanie terminów dostaw, szczególnie związanych z eksportem,
- upłynnienie nieuzasadnionych zapasów,
- likwidację przerostów zatrudnienia,
- dokonanie zmiany norm pracy,
- podniesienie jakości produkcji,
- terminowe wykonanie planowanych remontów,
- wykonanie podstawowych zobowiązań kooperacyjnych,
- wykorzystanie mocy produkcyjnej przedsiębiorstwa,
- lub inne wyznaczone cele ekonomiczne i techniczne.

3. Z upływem terminu ostatecznego rozliczenia funduszu płac za rok, którego on dotyczy, przedsiębiorstwo traci prawo do nieuruchomionego funduszu premiowego.

§ 13. 1. Uruchomienie zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego nie może nastąpić w przypadku, gdy:

- 1) w przedsiębiorstwie nastąpiło w danym okresie nieuzasadnione przekroczenie funduszu płac, w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac w wysokości równej lub wyższej niż utworzony fundusz premiowy z tym, że w razie zlikwidowania tego przekroczenia uruchomienie może nastąpić w następnych kwartałach, nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego,
- 2) przedsiębiorstwo w danym okresie nie wykonało założonego planu produkcji w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac,
- 3) w zakładach produkujących maszyny, urządzenia, części i zespoły zamienne oraz remontujących na zlecenie maszyny i urządzenia, nastąpiło niedotrzymanie terminów planowanych dostaw lub remontów; w przypadku tym odmowa uruchomienia zasadniczego funduszu premiowego może nastąpić w całości lub w części, a to stosownie do szczegółowych przepisów wydanych przez Ministra, w porozumieniu w właściwym Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

2. Jeżeli przekroczenie funduszu płac (ust. 1 pkt 1) jest niższe od utworzonego zasadniczego funduszu premiowego, dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem może uruchomić część funduszu, jaka pozostaje po potrąceniu dokonanego przekroczenia funduszu płac.

§ 14. 1. Decyzję o uruchomieniu funduszu premiowego wydaje dyrektor nadrzędnej jednostki nad przedsiębiorstwem.

W decyzji o uruchomieniu funduszu premiowego jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem określa również wysokość premii indywidualnej dla dyrektora przedsiębiorstwa, jego zastępców i głównego księgowego.

2. Przy podejmowaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem po-

winien odpowiednio obniżyć wysokość premii z tytułu niewykonania ustalonych dla przedsiębiorstwa mierników uzupełniających, o których mowa w § 12 ust. 1 i 2.

§ 15. 1. Ramowe zasady przyznawania i wypłaty premii z funduszu premiowego dla poszczególnych branż, określają załączniki nr 3a, 3b, 3c i 3d do protokołu.*).

2. Szczegółowe regulaminy premiowania są opracowywane przez przedsiębiorstwa zgodnie z ramowymi zasadami, o których mowa w ust. 1.

3. Szczegółowe regulaminy premiowania przedsiębiorstwa zatwierdza dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwami.

§ 16. Różnicę między uruchomionym dodatkowym funduszem premiowym a sumą wypłaconych premii z tego funduszu przekazuje się na fundusz gwarancyjny, który spełnia rolę wieloletniego miernika wyników przedsiębiorstwa i służy na zabezpieczenie minimalnych premii dla pracowników inżynieryjno-technicznych w przypadku, gdy wyniki przedsiębiorstwa ulegają przejściowemu pogorszeniu w związku z wprowadzeniem ulepszeń w organizacji produkcji lub uruchamianiem nowej produkcji.

§ 17. 1. Fundusz gwarancyjny powiększa się aż do osiągnięcia 10% rocznego funduszu podstawowych płac pracowników umysłowych przedsiębiorstwa. Po przekroczeniu tej granicy funduszu gwarancyjnego dalsze nadwyżki dodatkowego funduszu premiowego przechodzą na zyski przedsiębiorstwa.

2. Po osiągnięciu przez fundusz gwarancyjny wysokości przewidzianej w ust. 1, przedsiębiorstwo może podwyższyć maksymalne premie indywidualne, wypłacane za poprawę bieżących wyników ekonomicznych z dodatkowego funduszu premiowego o dalsze 5% płacy podstawowej pracownika w skali rocznej.

§ 18. W razie niez uzyskania przez przedsiębiorstwo w danym roku wyniku, uprawniającego do utworzenia zasadniczego funduszu premiowego w części lub całości, w związku z wprowadzeniem ulepszeń w organizacji produkcji lub uruchomieniem nowej produkcji, które okresowo spowodowały spadek rentowności, przedsiębiorstwo na podstawie decyzji dyrektora jednostki nadrzędnej może wypłacić z funduszu gwarancyjnego pracownikom inżynieryjno-technicznym nagrody roczne, wyrównujące brak lub zmniejszenie premii z zasadniczego funduszu premiowego.

§ 19. 1. Fundusz gwarancyjny obciąża określona procentowo — przez Ministra po porozumieniu z właściwym Zarządem Głównym Związku Zawodowego — część kar administracyjnych, nakładanych w trybie obowiązujących przepisów, obciążeń umownych za nieprawidłową gospodarkę i kar konwencjonalnych za nieterminową kooperację i dostawę, za nieterminowe inwestycje i innych kar tego typu.

2. Spadek sumy funduszu gwarancyjnego poniżej 5% funduszu podstawowych płac pracowników umysłowych z przyczyn podanych w ust. 1 powoduje utratę praw, określonych w § 17 ust. 2 i w § 18.

§ 20. Utrzymuje się premie za sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego (premia bilansowa) dla pracowników finansowo-księgowych według dotychczasowych zasad.

§ 21. 1. Protokół dodatkowy obowiązuje od 1 stycznia 1960 r., z tym, że premie za I kwartał 1960 r. należy wypłacić według zasad dotychczas obowiązujących.

Jeżeli w rozliczeniu rocznym okazało się, że fundusz premiowy został z tego powodu nadpłacony, kwoty nadpłacone nie obciążają funduszu premiowego następnego roku.

2. W stosunku do pracowników objętych postanowieniami niniejszego protokołu tracą moc odpowiednie postanowienia Układów Zbiorowych Pracy, wymienionych na wstępie, w zakresie premiowania pracowników umysłowych.*)

MINISTER
wz **W. Kopeć**

Załącznik nr 1 do protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r.

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW

w których stosuje się zasady premiowania określone
w Protokole Dodatkowym

z dnia 25 kwietnia 1960 r.

Przedsiębiorstwa przemysłowe na rozrachunku gospodarczym nadzorowane przez:

1. Zjednoczenie Przemysłu Cementowego,
2. Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego,
3. Zjednoczenie Przemysłu Silikatowego,
4. Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej,
5. Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego, za wyjątkiem Warszawskich Zakładów Kamienia Budowlanego,
6. Zjednoczenie Przemysłu Izolacji Budowlanej,
7. Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego,
8. Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego,
9. Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych,
10. Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych,
11. Zjednoczenie Przemysłu Betonów,
12. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa,
13. Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej,

oraz

1. Przedsiębiorstwo Produkcji Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Dźwigowych „Mostostal” w Zabrze — nadzorowane przez Zarząd Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych — Mostostal — Warszawa,

*) Załączniki rozesłano zainteresowanym.

2. Bydgoskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe — nadzorowane przez Bydgoski Zarząd Budownictwa w Bydgoszczy,
3. Krakowskie Przedsiębiorstwo Produkcji Materiałów Budowlanych w Krakowie — nadzorowane przez Krakowski Zarząd Budownictwa w Krakowie.
4. Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych, Warszawa — nadzorowane przez Zarząd Budownictwa Warszawa.

*) W związku z podpisaniem protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, dotyczącego premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, objętym planowaniem centralnym, straciły moc następujące przepisy:

- 1) § 2, § 3 i § 7, ust. 2 protokołu dodatkowego z dnia 19 czerwca 1957 r. do Układu Zbiorowego Pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. dotyczącego zasad wynagradzania pracowników umysłowych oraz załącznik nr 2 do tego protokołu,
- 2) § 2 protokołu dodatkowego z dnia 28 lipca 1957 roku do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r., dotyczącego zasad wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłu ceramicznego oraz załącznik nr 2 do tego protokołu,
- 3) § 2 i § 3 protokołu dodatkowego z dnia 16 grudnia 1957 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r., dotyczącego zasad wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłu izolacyjnego oraz załącznik nr 2 do tego protokołu,
- 4) załącznik nr 2 do protokołu dodatkowego z dnia 23 stycznia 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,
- 5) § 2, § 4 i § 5 załącznika nr 4 oraz załącznik nr 4b do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
- 6) § 2, § 4 i § 5 załącznika nr 4 oraz załącznik nr 4b do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
- 7) § 2 i § 4 załącznika nr 4 oraz załącznik nr 4b do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
- 8) § 3 i § 4 załącznika nr 2 oraz załącznik nr 2c do protokołu dodatkowego z dnia 23 grudnia 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r., dotyczącego zasad wynagradzania robotników i pracowników umysłowych przemysłu szklarskiego,
- 9) § 2 i § 4 załącznika nr 6 oraz załącznik nr 6c do protokołu dodatkowego z dnia 10 kwietnia 1959 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r. i do Układu Zbiorowego Pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., dotyczącego zasad wynagradzania robotników i pracowników umysłowych przedsiębiorstw eksploatacji kruszyw podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 10) § 2, § 3 załącznika nr 4 oraz załącznik nr 4b do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,
- 11) protokół dodatkowy z dnia 30 listopada 1959 r. do Układów Zbiorowych Pracy, dotyczący zmiany niektórych postanowień tych układów w sprawie kontroli funduszu płać.

44.

ZARZĄDZENIE nr 109

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie analizy rocznej działalności gospodarczej przedsiębiorstw w 1960 r.

(Znak: FE/7/83/60)

W wykonaniu uchwały nr 486 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych rocznej działalności przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski nr 10, poz. 44) oraz w celu usprawnienia rocznej oceny działalności przedsiębiorstw, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, dokonują kompleksowej analizy ekonomiczno-technicznej swojej działalności za okres roku gospodarczego 1959/60 zgodnie z zasadami i w trybie przewidzianym w § 1—3 uchwały nr 486 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych rocznej działalności przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski z 1960 r. nr 10, poz. 44), zwanej dalej „uchwałą nr 486” — według wzorów, stanowiących załączniki nr 3 i 4* do zarządzenia.

2. Przedsiębiorstwa wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia, dokonują kompleksowej analizy ekonomiczno-technicznej swojej działalności za okres roku kalendarzowego 1960, zgodnie z zasadami i w trybie przewidzianym w § 1—3 uchwały nr 486 — według przykładowego zakresu kompleksowej analizy ekonomiczno-technicznej i zestawienia podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych, stanowiących załącznik nr 1 do uchwały nr 486. W odniesieniu do tych przedsiębiorstw przepisy § 1—3 zarządzenia nr 83 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 marca 1959 r. w sprawie opisowych analiz rocznych działalności gospodarczej przedsiębiorstw oraz rocznych i półrocznych działalności gospodarczej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 24) — nie mają zastosowania.

3. Przedsiębiorstwa niewymienione w wykazach, stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia, opracowują opisowe analizy swojej działalności za rok kalendarzowy 1959 lub rok gospodarczy 1959/60 według ustaleń, zawartych w § 1 zarządzenia nr 83 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 marca 1959 r., powołanego w ust. 2.

§ 2. Prace wymienione w § 1 ust. 1 i 2 powinny być wykonane w terminie, umożliwiającym rozpatrzenie analiz przez konferencje samorządu robotniczego na obradach, odbywających się w sprawie oceny wyników działalności za rok 1959 lub za rok gospodarczy 1959/60.

§ 3. Dyrektorzy zjednoczeń przemysłu:

*) Załączniki rozesłano zainteresowanym.

- 1) ustala w terminie do dnia 30 czerwca 1960 r., wzorując się na przykładach podanych w załączniku nr 1 do uchwały nr 486:
 - a) przystosowane do warunków branżowych wstępne wytyczne w sprawie zakresu kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych działalności przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu,
 - b) przystosowane do warunków branżowych wstępne wytyczne w sprawie zakresu podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu,
- 2) wyznaczą po jednym spośród zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw i zobowiążą je do opracowania na podstawie wstępnych wytycznych, o których mowa w pkt 1, półrocznej kompleksowej analizy ekonomiczno-technicznej działalności tego przedsiębiorstwa oraz syntetycznego zestawienia podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych za okres od dnia 1 stycznia do 30 czerwca 1960 r.

§ 4. 1. Doświadczenia zebrane przy opracowaniu kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych i zestawień podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych za rok gospodarczy 1959/60 oraz za I półrocze 1960 r. posłużą za podstawę do opracowania szczegółowych wytycznych w tym zakresie.

2. W celu zebrania materiałów do opracowania szczegółowych wytycznych:

- 1) zarządy budownictwa obowiązane są w terminie do dnia 30 czerwca 1960 r. złożyć w Departamencie Finansowo-Ekonomicznym szczegółowe uwagi co do prawidłowości ustaleń, zawartych w wytycznych wstępnych, stanowiących załączniki nr 3 i 4 do zarządzenia i przedstawić odpowiednie wnioski,
 - 2) zjednoczenia przemysłu obowiązane są w terminie do dnia 15 września 1960 r. złożyć projekty branżowych wytycznych co do zakresu kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych, zakresu podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych oraz mierników produkcji przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu.
3. Departament Planowania Produkcji Budowlanej i Departament Planowania Produkcji Materiałów Budowlanych, każdy w swoim zakresie działania, złożą w terminie do dnia 30 września 1960 r. do Departamentu Finansowo-Ekonomicznego wnioski do proponowanych przez zjednoczenia mierników produkcji przedsiębiorstw.
4. Departament Finansowo-Ekonomiczny, jako koordynujący prace związane z opracowaniem zasad, tematyki i zakresu analiz ekonomiczno-technicznych oraz wskaźników działalności przedsiębiorstw, opracuje w terminie do dnia 30 listopada 1960 r. szczegółowe wytyczne na podstawie materiałów, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 5. Przedsiębiorstwa wymienione w wykazach, stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia, przedłożą do Departamentu Finansowo-Ekonomicznego po 1 egzemplarzu sprawozdania syntetycznego za rok 1959 lub rok gospodarczy 1959/60 bezzwłocznie po jego opracowaniu.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 109 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 maja 1960 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw budowlano-montażowych obowiązanych do sporządzania kompleksowej analizy finansowo-ekonomicznej w rozumieniu uchwały nr 486 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r.

1. Bydgoskie Przedsiębiorstwo Instalacyjne
2. Kieleckie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
3. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Nowa Huta
4. Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
5. Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Nr 1
6. Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
7. Łódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich
8. Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane Nr 2
9. Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
10. Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych
11. Kieleckie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego
12. Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego
13. Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
14. Białostockie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego
15. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Żelbet”
16. Warszawskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Przemysłowych
17. Warszawskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa
18. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Warszawie
19. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Lublinie
20. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Krakowie
21. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Katowicach
22. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Łodzi
23. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe Budowy Nowej Huty
24. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Wrocławiu
25. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Poznaniu
26. Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Gdańsku
27. Przedsiębiorstwo Budowy Urządzeń Wentylacyjnych „Klimat”
28. Wytwórnia Urządzeń Instalacji Przemysłowych „Termowent”
29. Wytwórnia Urządzeń Wentylacyjnych Chełm Wielki
30. Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego
31. Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżyniersko-Morskiego
32. Przedsiębiorstwo Zmechanizowanych Robót Ziarnych
33. Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowo i Wodno-Inżynierskiego
34. Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich
35. Krakowskie Przedsiębiorstwo Geologiczno-Inżynierskie Budownictwa
36. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa—Muranów
37. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa — Wschód
38. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Stolica
39. Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego nr 1 Warszawa

40. „Elektromontaż” Przeds. Robót Elektrycznych nr 2 w Katowicach
41. Krakowskie Przedsiębiorstwo Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”
42. Opolskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
43. Gliwickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego
44. Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego „Zetbeam”
45. Krakowskie Przedsiębiorstwo Budowlane „Zachód”
46. Nowohuckie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 109 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 maja 1960 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych obowiązanych do sporządzania kompleksowej analizy finansowo-ekonomicznej w rozumieniu uchwały nr 486 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r.

1. Śląskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego w Strzelcach Opolskich
2. Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Górażdże” w Górażdżu
3. Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Kamień Wielki” w Kamieniu Śląskim
4. Warszawskie Zakłady Kamienia Budowlanego w Warszawie
5. Pinczowskie Zakłady Kamienia Budowlanego — Pinczów
6. Wrocławskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa — Wrocław
7. Szydłowiecko-Kunowskie Zakłady Kamienia Budowlanego w Szydłowcu
8. Tarnowskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa — Ostrów
9. Strzeblowskie Kopalnie Surowców Mineralnych — Strzeblów
10. Bydgoskie Zakłady Wapienno-Piaskowe — Bydgoszcz
11. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Solec Kujawski
12. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Łaziska Górne
13. Poznańskie Zakłady Okuć i Instalacji Budowlanych
14. Chorzowska Fabryka Okuć Budowlanych
15. Piłskie Zakłady Papy
16. Krakowskie Zakłady Eternitu
17. Gorlickie Zakłady Materiałów Izolacyjnych
18. Poznańskie Zakłady Materiałów Izolacyjnych
19. Huta Szkła Okiennego — Szczakowa
20. Huta Szkła Okiennego „Ząbkowice” w Ząbkowicach
21. Huta Szkła Okiennego Murów
22. Huta Szkła Gospodarczego Radomsko
23. Huta Szkła Gospodarczego „Hortensja” w Piotrkowie
24. Zakłady Szklarskie „Iława” w Iławie
25. Huta Szkła Ujście w Ujściu
26. Krakowskie Huty Szkła w Krakowie
27. Huta Szkła Gospodarczego „Irena” w Inowrocławiu
28. Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof”
29. Zakłady Porcelany Stołowej „Karolina”
30. Chodzieskie Zakłady Porcelany
31. Zakłady Porcelany „Bogucice”
32. Zakłady Porcelitu „Chodzież” w Chodzieży

33. Zakłady Fajansu „Koło” w Kole
34. Radomskie Zakłady Fajansu i Ceramiki Technicznej
35. Zakłady Ceramiki „Józefów” im. Wacława Rózka
36. Zakłady WYROBÓW Kamionkowych „Marywil”
37. Ziebińskie Zakłady Ceramiczne
38. Zakłady Naczyń Kamionkowych „Bochnia”
39. Zakład Fajansu Sanitarnego w Bolesławcu
40. Zakłady Stolarki Budowlanej Wołomin w Wołominie
41. Zakłady Stolarki Budowlanej Wrocław we Wrocławiu Psie Pole
42. Cementownia „Odra” w Opolu
43. Cementownia „Groszowice”
44. Cementownia „Pokój” w Rejowcu
45. Cementownia „Szczakowa”
46. Cementownia „Wiek” w Ogrodzieńcu
47. Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Przemysłu Cementowego — Warszawa

45.

ZARZĄDZENIE nr 111 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

(Znak: PB/5/1742/60)

Na podstawie postanowień uchwały nr 52/60 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 roku w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych. (Mon. Polski nr 10/60, poz. 90) zmienionej uchwałą nr 155 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1960 r. (Mon. Pol. nr 42, poz. 203), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i produkcji pomocniczej podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

§ 2. Planowanie, kontrola i korekta funduszu płac przedsiębiorstw budowlano-montażowych odbywać się będzie według zasad podanych w instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 lutego 1960 roku w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 21, poz. 105), zmienionej zarządzeniem nr 26 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 6 maja 1960 r. (Mon. Pol. nr 45, poz. 218).

§ 3. Planowanie, kontrola i korekta funduszu płac jednostek organizacyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych (budów, zakładów produkcji pomocniczej lub usług) odbywać się będzie według zasad, podanych w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 67 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 kwietnia 1958 roku w sprawie zasad planowania i rozliczania funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i ich jednostek organizacyjnych (Dz. Urz. MBIPMB nr 4, poz. 30).

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 111
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
31 maja 1960 r.

INSTRUKCJA

w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac jednostek organizacyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

I. Planowanie operatywne.

1. W ciągu roku w przedsiębiorstwie budowlano-montażowym opracowuje się miesięcznie operatywne plany dla:
— poszczególnych budów, odcinków budowlanych i innych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, wykonujących produkcję podstawową;
— poszczególnych zakładów produkcji pomocniczej;
— poszczególnych jednostek usługowych.

2. Jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa, wykonujące produkcję podstawową, sporządzają plany operatywne produkcji, zatrudnienia i funduszu płac na podstawie:
— aktualnego harmonogramu robót i wynikających z niego asortymentów (rodzai) robót;

— udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych rodzajów robót (asortymentów), wyliczonego statystycznie albo wyliczonego na podstawie robocizny bezpośredniej, ujętej w kosztorysie, jeżeli warunki realizacji robót odpowiadają warunkom przyjętym w kosztorysie;

— wysokości funduszu płac, potrzebnego na pokrycie płac uzupełniających i płac robotników nieprodukcyjnych, zaliczonych do grupy robotników produkcji podstawowej.

3. Zakłady produkcji pomocniczej sporządzają plany operatywne produkcji, zatrudnienia i funduszu płac na podstawie:

— aktualnego stanu zamówień i wynikających z niego asortymentów (grup asortymentów) robót;

— udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych asortymentów (grup asortymentów) robót lub jej bezpośredniego wyliczenia;

— wysokość funduszu płac potrzebnego na pokrycie płac uzupełniających i płac robotników nieprodukcyjnych, zaliczonych do grupy robotników produkcji pomocniczej.

4. Jednostki usługowe sporządzają plany operatywne wartości usług, zatrudnienia i funduszu płac na podstawie:

— aktualnego planu usług;

— planu zatrudnienia;

— obowiązujących zasad wynagradzania, z uwzględnieniem funduszu płac, potrzebnego na pokrycie płac uzupełniających.

5. Operatywne plany miesięczne, określone w ust. 1, sporządzają kierownicy jednostek organizacyjnych przedsiębiorstw w terminie do dnia 25 miesiąca poprzedzającego miesiąc objęty planem i w tym terminie przedkładają dyrektorowi przedsiębiorstwa do zatwierdzenia.

6. Dyrektor przedsiębiorstwa zatwierdza miesięczne plany operatywne podporządkowanych jednostek organizacyjnych do 5 dnia miesiąca objętego planem.

W wyjątkowych przypadkach, spowodowanych zmienionymi warunkami zaopatrzenia materiałowego lub zatrudnienia, dyrektor przedsiębiorstwa może zatwierdzić zmiany

planu operatywnego podporządkowanej jednostki organizacyjnej do 20 dnia miesiąca objętego planem.

7. 1) Suma zatwierdzonych w kwartale operatywnych planów jednostek organizacyjnych wchodzących w skład przedsiębiorstwa nie może być wyższa w zakresie wartości produkcji i usług, zatrudnienia i funduszu płac od środków, jakimi w tym czasie dysponuje przedsiębiorstwo.

2) Zaleca się, zwłaszcza w przedsiębiorstwach mających uprawnienia do bankowej korekty funduszu płac przy zastosowaniu współczynników zmniejszających, zachowanie rezerwy funduszu płac.

3) W planach funduszu płac poszczególnych jednostek organizacyjnych wyodrębnia się w oddzielnej pozycji kwoty wydzielone na premie dla robotników w wysokości, ustalonej przez dyrektora przedsiębiorstwa w ramach kwoty, przeznaczonej na ten cel w kwartalnym planie funduszu płac przedsiębiorstwa.

II. Rozliczenie funduszu płac.

8. Dyrekcja przedsiębiorstwa jest zobowiązana do prowadzenia systemem wstępnej kontroli gospodarki funduszem płac oraz bieżącej kontroli rozliczeń dokumentów płacowych.

9. Rozliczenie funduszu płac jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa dokonuje się w okresach kwartalnych w terminie do 5 dnia po wypłacie rozliczeniowej za ostatni miesiąc kwartału.

10. 1) kwartalne rozliczenia osobowego funduszu płac jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa dokonuje się przez porównanie kwartalnego wykonania z sumą miesięcznych planów operatywnych za dany kwartał;

2) plan funduszu płac jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład przedsiębiorstwa, która niewykonała kwartalnych zadań wartości produkcji lub usług, należy skorygować przy zachowaniu zasad przyjętych przy opracowaniu planu;

3) fundusz wydzielony na premiowanie robotników (ust. 7, pkt 3) koryguje się procentem wykonania zadań według wartości. Przekroczenie funduszu płac nie uprawnia do zaniechania wypłat premii, o ile warunki premiowania zostały spełnione;

4) plan funduszu płac jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład przedsiębiorstwa, która przekroczyła kwartalne zadania wartości produkcji lub usług nie podlega korekcie, z wyjątkiem przypadku, kiedy przekroczenie kwartalnych zadań wartości produkcji lub usług nastąpiło w wyniku przekroczenia wydajności bez przekroczenia planowanego zatrudnienia.

11. Dla jednostek usługowych, nieposiadających w planie przedsiębiorstwa wyodrębnionego planu wartości usług, zatrudnienia i funduszu płac i kosztów, dyrektor przedsiębiorstwa może ustalić:

— korygowanie funduszu płac procentem wykonania planu produkcji podstawowej, z zachowaniem zasad omówionych w ust. 10, albo limitowanie funduszu płac bez prawa do korygowania.

12. Ustalone dla danej jednostki organizacyjnej przedsiębiorstwa na koniec kwartału saldo rozliczenia funduszu płac przenosi się na następny okres.

13. W przypadku przekroczenia przez jednostkę organizacyjną przedsiębiorstwa funduszu płac na koniec kwartału (z uwzględnieniem salda rozliczenia z poprzedniego kwartału danego roku) wypłata premii z funduszu premiowego pracowników umysłowych, przewidzianego w planie przedsiębiorstwa dla danej jednostki organizacyjnej przedsiębiorstwa, zostaje w wysokości przekroczenia wstrzymana do czasu wygospodarowania oszczędności w następnym okresie rozliczeniowym, nie później jednak jak do końca danego roku.

14. Jeżeli na koniec danego okresu rozrachunkowego przedsiębiorstwo w bankowym rozliczeniu funduszu płac nie wykazuje przekroczenia funduszu płac, dyrektor przedsiębiorstwa może uznać przekroczenie funduszu płac jednostki podporządkowanej za usprawiedliwione — po sprawdzeniu, że nie jest ono spowodowane łamaniem dyscypliny płac.

46.

PISMO OKÓLNE nr 22**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 25 maja 1960 r.

**w sprawie zalecenia zbioru przepisów prawnych
Ustawodawstwo Polski Ludowej**

(Znak: GM/2/9-14/21/60)

Nakładem Przedsiębiorstwa Państwowego — Wydawnictwo Prawnicze — wydany zostanie zbiór przepisów prawnych, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw w latach 1948—1954 pt. Ustawodawstwo Polski Ludowej (tomy II—V) w opracowaniu W. Borowskiego, S. Jabłońskiego, Z. Kecka, A. Komorowskiego, A. Kornasia, J. Krzyżanowskiego i Z. Warmana.

Wydawnictwo jest kontynuacją zapoczątkowanego w 1957 r. zbioru (tom I), który zawierać będzie całość obowiązującego ustawodawstwa z okresu pierwszego dziesięciolecia istnienia Polski Ludowej — według stanu prawnego na dzień 31 marca 1959 r.

Autorzy zbioru nie ograniczyli się do przedruku przepisów, lecz zamieścili je w obecnie obowiązującym brzmieniu, z uwzględnieniem wszystkich dotychczas dokonanych zmian i z jednoczesnym wskazaniem ich podstawy prawnej, z podaniem aktualnego brzmienia określić lub nazw urzędów i instytucji, z pominięciem aktów, które zostały całkowicie uchylone lub stały się nieaktualne.

Układ materiału jest taki sam jak w Dzienniku Ustaw, z zachowaniem kolejności pozycji. Jasno i wyraźnie sformułowane przepisy ułatwiają posługiwanie się zbiorem.

Z uwagi na powyższe przynioty Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uważa wydawnictwo za pożyteczne i zasługujące na zalecenie do użytku.

Zamówienia na publikacje należy kierować pod adresem: Przedsiębiorstwo Państwowe „Wydawnictwo Prawnicze”, Warszawa, Al. Ujazdowskie 11.

Równocześnie zawiadamia się, że znajduje się jeszcze w sprzedaży tom I Ustawodawstwa, obejmujący akty prawne z lat 1945—1947.

DYREKTOR GABINETU**M. Pokora**

47.

PISMO OKÓLNE nr 24**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 28 maja 1960 r.

w sprawie świadczeń zakładów pracy na rzecz pracowników kierowanych na podyplomowe studia specjalistyczne w zakresie energii jądrowej

(Znak: ZB-2-I/60)

W związku z zarządzeniem nr 32 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 1960 r. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Zatrudnienia, Płac i Bezpieczeństwa Pracy podaje do wiadomości, że od dnia 1 stycznia 1960 r. przy kierowaniu pracowników na podyplomowe studia specjalistyczne w zakresie energii jądrowej, obowiązują następujące zasady:

1. Pracownik skierowany przez urząd, instytucję państwową lub przedsiębiorstwo państwowe (zakład pracy) na podyplomowe studium specjalistyczne w zakresie energii jądrowej, uruchomione zgodnie z zarządzeniem nr 385 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1956 r. w sprawie kształcenia wysoko kwalifikowanych kadr w zakresie specjalności, związanych z wykorzystaniem energii jądrowej, zwane dalej „Studium”, otrzymuje z zakładu pracy urlop na czas trwania studium.
2. Pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za czas urlopu tylko z tego zakładu pracy, który skierował go na studium. Jeżeli w zakładzie pracy, który skierował na studium, pracownik jest zatrudniony na pół etatu, to przysługuje mu ponadto wynagrodzenie za czas urlopu z drugiego wskazanego przezeń zakładu pracy, w którym również pracuje, w wysokości do kwoty należnej za pracę na połowie etatu.
3. Przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu, o którym mowa w ust. 1, należy stosować zasady, obowiązujące przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za okres urlopu wypoczynkowego.
4. Pracownik zamiejscowy uprawniony jest niezależnie od wynagrodzenia, o którym mowa w ust. ust. 1—3, do następujących świadczeń z zakładu pracy:
 - 1) zwrotu kosztów zakwaterowania do wysokości opłat obowiązujących w domach studenckich,
 - 2) wypłaty kwoty zł 21 — dziennie na pokrycie kosztów żywienia,
 - 3) zwrotu kosztów przejazdu z siedziby zakładu pracy do miejscowości, będącej siedzibą studium, przy rozpoczęciu zajęć na studium i z powrotem — po zakończeniu studium,
 - 4) zwrotu kosztów przejazdu raz w miesiącu z siedziby studium do miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy i z powrotem.
5. Pracownikiem zamiejscowym w rozumieniu ust. 4 jest pracownik, który ze względu na odległość siedziby zakładu pracy oraz miejsca zamieszkania od siedziby studium nie ma możliwości codziennego dojazdu do miejscowości, w której znajduje się studium.
6. Kwota 21 zł dziennie (ust. 4 pkt 2) na pokrycie kosztów żywienia nie przysługuje pracownikowi, nie posiadającemu na utrzymaniu rodziny, oraz w okresie ferii. Przez rodzinę rozumie się małżonka, dzieci, rodziców i teściów.
7. Przez okres nauki na studium pracownik zachowuje wszelkie prawa przysługujące mu z tytułu zatrudnienia, jak prawo do mieszkania służbowego, umunduro-

wania oraz bezpłatnych i ulgowych przejazdów publicznymi środkami lokomocji, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

8. Skierowanie pracownika na studium nie może powodować przekroczenia limitu etatów i środków finansowych zatwierdzonych dla zakładu pracy.
9. Wydatki na wypłatę wynagrodzenia pracownikowi skierowanemu na studia obciążają fundusz płac względnie budżet zakładu pracy zgodnie z przepisami ust. 2 wydatki zaś na koszty przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia pokrywane są z odpowiednich funduszy zatwierdzonych na tego rodzaju świadczenia dla zakładu pracy, który skierował pracownika na studium.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 21 z 30. IV. 60 r. **poz. 123** ustawa karna skarbowa z 13. IV. 60 r.,

w nr 22 z 11. V. 60 r. **poz. 127** rozporządzenie Rady Ministrów z 7.IV.60 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych;

poz. 128 rozporządzenia Rady Ministrów z 26.IV.60 r. zmieniające rozporządzenie z 31.XII.59 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych;

w nr 23 z 13.V.60 r. **poz. 135** rozporządzenie Rady Ministrów z 28.IV.60 r. w sprawie korzystania z funduszu zakładowego przez pracowników zarządów wielozakładowych przedsiębiorstw przemysłowych;

w nr 24 z 27.V.60 r. **poz. 137** rozporządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Ciężkiego oraz Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z 25.III.60 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w hutach szkła i zakładach szklarskich;

w nr 25 z 1.VI.60 r. **poz. 144** rozporządzenie Ministra Finansów z 11.V.60 r. w sprawie odstąpienia od hipotecznego zabezpieczenia niektórych należności Państwa z tytułu pożyczek udzielonych na finansowanie budownictwa mieszkaniowego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 36 z 29.IV.60 r. **poz. 176** uchwała Rady Ministrów nr 122a z 21.IV.60 r. w sprawie zniesienia Rady do Spraw Techniki przy Prezesie Rady Ministrów;

poz. 178 zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 5.IV.60 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych;

poz. 180 pismo okólne nr 47 Prezesa Rady Ministrów z 19.IV.60 r. w sprawie jedynych żywicieli rodzin;

w nr 38 z 10.V.60 r. **poz. 189** zarządzenie Ministra Finansów z 9.IV.60 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat niektórych przedsiębiorstw, zjednoczeń i ministerstw w roku 1960;

w nr 39 z 12.V.60 r. **poz. 194** uchwała Rady Ministrów nr 135 z 28.IV.60 r. zmieniająca uchwałę nr 64 z 15.III.58 r., w sprawie budownictwa zakładowego domów mieszkalnych i zarządzania nimi;

poz. 198 pismo okólne nr 52 Prezesa Rady Ministrów z 27.IV.60 r. w sprawie organizowania narad w ministerstwach, urzędach centralnych i prezydiach rad narodowych;

w nr 41 z 17.V.60 r. **poz. 202** zarządzenie Ministra Finansów z 15.IV.60 r. w sprawie finansowania inwestycji i re-

montów kapitalnych w jednostkach państwowych na rok 1960;

w nr 42 z 19.V.60 r. **poz. 203** uchwała Rady Ministrów nr 155 z 6.V.60 r. zmieniająca uchwałę z 5.II.60 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;

poz. 204 zarządzenie Ministra Finansów z 29.IV.60 r. zmieniające zarządzenie z 21.XII.57 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych.

w nr 45 z 30.V.60 r. **poz. 218** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 6.V.60 r. zmieniające instrukcję z 5.II.60 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;

w nr 46 z 2.VI.60 r. **poz. 220** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 26.V.60 r. w sprawie aktualizacji zbiorczych zestawień kosztów dla inwestycji realizowanych w latach 1961—1965 oraz przeliczenia ich na ceny obowiązujące od dnia 1 lipca 1960 r.;

poz. 221 zarządzenie Ministra Finansów z 24.V.60 r. w sprawie zasad normowania środków obrotowych i ustalania pasywów stałych w przedsiębiorstwach państwowych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra:

nr 96 z 29.IV.60 r. znak: GM 1/60 w sprawie wzmocnienia czujności;

nr 97 z 29.IV.60 r. znak: OR3-53/5/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Instalacje Przemysłowe w Opolu;

nr 98 z 29.IV.60 r. znak: TGG-GG-III-7/60 w sprawie przedłużenia działalności Komisji powołanej do opracowania projektu przepisów technicznej eksploatacji kopalń odkrywkowych;

nr 99 z 30.IV.60 r. znak: OR4-61/2/60 w sprawie przekazania wapiennika Flora;

nr 100 z 30.IV.60 r. znak: OR4-61/7/60 w sprawie przekazania Stacji Przemiału Gruz Ceglanego Głogów;

nr 101 z 3.V.60 r. znak: OR4-61-5 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych „Oświęcimski Zakład Eksploatacji Kruszywa” i „Krakowskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa”;

nr 102 z 9.V.60 r. znak: OR4-61/10/60 w sprawie zmiany nazwy niektórych przedsiębiorstw przemysłu szklarskiego;

nr 103 z 9.V.60 r. znak: OR4-61-11/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Szlarnia Kaolinu w Budowie”;

nr 104 z 18.V.60 r. znak: ZB2-I/60 w sprawie ustalenia dla pracowników umysłowych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do zajmowania niektórych stanowisk w przedsiębiorstwach i zakładach przemysłu betonów oraz w przedsiębiorstwach remontowych maszyn i urządzeń budownictwa;

nr 105 z 20.V.60 r. znak: ZBE1/TP/60 w sprawie realizacji zadań w zakresie budów energetycznych w 1960 roku przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

nr 106 z 26.V.60 r. znak: OR4-61-1 w sprawie zmiany zarządzenia w utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Cementownia Chełm w Budowie”;

nr 108/Pf z 31.V.60 r. znak: GM/2/9-11/131/60 w sprawie kontroli stanu zabezpieczenia tajemnicy państwowej i służbowej;

nr 110 z 31.V.60 r. znak: OR3-53-6/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych”;

nr 112 z 1.VI.60 r. znak: OR1-33 w sprawie zmiany statutu Instytutu Przemysłu Wiązanych Materiałów Budowlanych;

nr 113 z 1.VI.60 r. znak: TB/2-5/60 w sprawie wykonania prac związanych z realizacją uchwały nr 507/59 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie uzupełnienia tez dotyczących typizacji budownictwa;

nr 114 z 1.VI.60 r. znak: GM/2/9-11/122/60 w sprawie oszczędności w wydatkach na reprezentację;

nr 115 z 1.VI.60 r. znak: FE4-52/60 w sprawie powołania Komisji do opracowania zasad tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na okres planu pięcioletniego 1961—1965;

nr 116 z 2.VI.60 r. znak: ZP/3/60 w sprawie sprawozdania o zarobkach pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych za wrzesień 1959 r. i maj 1960 r.;

nr 117 z 3.VI.60 r. znak: KSR-I/D-801/60 w sprawie wykazu cen ewidencyjnych materiałów;

nr 118 z 3.VI.60 r. znak: IN/RL/2777/60 w sprawie zabezpieczenia wykonania zadań resortu w zakresie inwestycji własnych w roku 1960;

nr 119 z 3.VI.60 r. znak: OR4-61-11 w sprawie zmiany zarządzenia nr 427 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 1 stycznia 1951 r. o dostosowaniu organizacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Biuro Projektowania Zakładów Przemysłu Skórzanego”;

nr 120 z 3.VI.60 r. znak: OR-61-10 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Huta Szkła Okiennego Sandomierz w Budowie”;

Zarządzenie Ministrów: Przemysłu Ciężkiego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 6.V.60 r. w sprawie uruchomienia Zakładu Koksowniczego w Hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu

z 24.V.60 r. znak: ZB3/60 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Budzyń, położonego w powiecie Chodzież.

Okólniki Ministra:

nr 21 z 30.IV.60 r. znak: TGG/TPO-25/60 w sprawie udziału pracowników przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz

przez niego nadzorowanych w Krajowej Konferencji Technicznej Inżynierów i Techników Przemysłu Ceramicznego;

nr 22 z 2.V.60 r. znak: GM/2/9-12/28/60 w sprawie obsługi prawnej jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

nr 23 z 2.V.60 r. znak: GM/2/9-12/30/60 w sprawie „Dni Techniki Radzieckiej w Polsce”;

nr 24 z 6.V.60 r. znak: ZA-GO-2-0/60 w sprawie sprzedaży odpadów użytkowych stali zbrojeniowej jednostkom przemysłu terenowego materiałów budowlanych;

nr 25 z 12.V.60 r. znak: IN/60 w sprawie analizy Planu 5-letniego;

nr 26 z 12.V.60 r. znak: CMB/60 w sprawie funduszu aktywizacji eksportu w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

nr 27 z 14.V.60 r. znak: MB/1/X/59 w sprawie realizacji zobowiązań produkcyjnych w „Niedzielę Ceramika”;

nr 28 z 16.V.60 r. znak: GM/01/60 w sprawie udziału pracowników jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Krajowej Naradzie Aktywu Związku Młodzieży Socjalistycznej z przedsiębiorstw budowlanych i przemysłu materiałów budowlanych;

nr 29 z 31.V.60 r. znak: GM/2/9-12/35/60 w sprawie udziału przedsiębiorstw w rozwoju sportu i wychowania fizycznego wśród swoich załóg.

Polecenia służbowe Ministra:

nr 19 z 4.V.60 r. znak: ZBE1-P1 II/4r/60 w sprawie zasady zatwierdzania planów operatywnych na budowie Elektrowni Turoszów;

nr 20 z 11.V.60 r. znak: OR4-61-7 w sprawie zabezpieczenia potrzeb Zarządu Budownictwa Warszawa w zakresie dostaw prefabrykowanych elementów budowlanych;

nr 21 z 24.V.60 r. znak: OR4-61-4 w sprawie zabezpieczenia prawidłowej realizacji prac projektowych dla przemysłu ceramiki budowlanej;

nr 22 z 24.V.60 r. znak: OR1-31 w sprawie podziału kompetencji kierownictwa resortu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Pisma okólne Ministerstwa:

nr 21 z 13.V.60 r. znak: IN/PL/3751/60 w sprawie sprawozdawczości statystycznej w zakresie inwestycji na 1960 r.;

nr 23 z 28.V.60 r. znak: GM/2/9-14/23/60 w sprawie przygotowywania aktów uchwalanych przez Radę Ministrów i Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, — Biuro Budżetowo-Gospodarcze nr 1529-91-867, cz. 6, Dz. 5. Rozdz. 19”.

Cena zł 2,

OPLATA POCZTOWA UTSZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Żurawia 3/5